

L'ALT EMPORDÀ

Text > JOAN FERRERÓS

Rafael Pascuet | Periodista, editor, publicista, lector voraç, pou de cultura i conversador infatigable i amical, ens va deixar l'abril passat. Establert a Figueres des de feia trenta-cinc anys, Pascuet va ser bibliotecari a l'Institut Ramon Muntaner i va editar *Breu elogi del llibre* (1984). Va crear i dirigir *Papers Empordanesos*, el suplement cultural d'*Hora Nova*, premiat amb el Tasis-Torrent (1986). Va ser cap de redacció i pare pedaç de la vella capçalera *Empordà Federal*, ressuscitada (i dirigida) per J. Guillaumet (1987-1989), una revista que els entesos barcelonins i perifèrics trobaven tan exquisida que, segons deien, «no semblava pas feta a Figueres». Va ser cap de comunicació als Jocs Olímpics del 1992; comissari dels centenaris de Fages de Climent i de Jaume Miravittles; coordinador del premi M. À. Anglada; editor i en part autor d'*Entrelluchs* (2001, sobre la figura d'Ernest Lluch), de *Figueres, llibre de la Rambla* (2004) i d'*Institut Ramon Muntaner. Crònica interna del primer institut de l'Estat (1839-2014)*, entre d'altres.

>> L'autor de la crònica, Joan Ferrerós, amb Rafael Pascuet el 2005. (Autoria: DOLORS PUNSI)

Genis i amics | El periodista de Garriguella Josep Playà Maset, de forma discreta i sàvia com té per costum, ha fixat en un llibre tot el possible sobre l'amistat i els resultats de la relació entre el més cèlebre pintor i el més gran poeta que ha produït l'Alt Empordà, Salvador Dalí i Fages de Climent. L'autor és un gran coneixedor de la figura i l'obra de Dalí i, d'altra banda, fins al 2018, any del cinquantenari de la mort de Fages de Climent, s'han anat coneixent textos inèdits, reedicions i curiositats d'aquest

poeta. Amb aquesta base, Playà ha posat llum a les dues personalitats, col·laboradores oficialment des que, de molt joves, van publicar *Les bruixes de Llers* (1924). Després cada un va protagonitzar una vida, glamurosa l'un i més limitada l'altre, però coincidents en la pràctica del «patriotisme empordanès», segons deia Josep Pla, o allò que el pintor en deia «ultralocalisme». *Genis i amics* també subratlla el caràcter irreductible d'ambdós personatges: un Dalí que transita dels putrefactes juvenils a les provocacions posteriors, i un Fages de Climent que s'exterioritza de forma epigramàtica.

Ronda Figueres | L'autopista, al seu pas per Girona, des de Vilademuls fins a Fornells, va ser tocada per la vareta màgica politicoadministrativa que la va fer gratuïta i amb quatre carrils per sentit. A Figueres convindria qui-sap-lo una decisió semblant, sobretot la gratuïtat, que hauria de ser (a l'estil de Girona) des de la Jonquera fins a Vilademuls. També a l'Alt Empordà agrairíem que, com a Girona, es fes a l'autopista una sortida a Figueres oest que, de passada, connectaria amb l'estació del TGV. L'Administració s'estalviaria els costos i molestos trituradors d'espai dels desdoblaments, passos elevats, passos inferiors i trèvols a la Nacional II. A les passades eleccions provincials del 28 d'abril només va haver-hi un partit que proposés aquestes iniciatives, aparentment tan elementals per equilibrar i racionalitzar la circulació de vehicles que van i venen entre França i el món que hi ha de la Tordera en avall.

EL BAIX EMPORDÀ

Text > PURI ABARCA

Temporada de festivals | Els mesos de juliol i agost solen concentrar els festivals de música més importants del Baix Empordà. I aquest any no és una excepció. L'estiu musical ja va començar al juny, amb bones ofertes, com el prestigiós Festival Internacional de la Porta Ferrada (Sant Feliu de Guíxols), que s'allarga fins al setembre; els concerts de l'agrupació Joventuts Musicals o l'opció alternativa de les Nits del Gat

Bornaix (Cruïlles). El festival estrella de les nits d'estiu és el de Cap Roig (Calella de Palafrugell), sense dubte, per la seva oferta d'intèrprets de renom internacional, la quantitat d'actuacions i el seu ressò mediàtic. Altres municipis de la comarca, però, ofereixen espectacles de gèneres musicals diferents i de qualitat, com ara les interpretacions clàssiques del Festival Internacional de Música de Torroella de Montgrí, que arriba ja a l'edició número 38; les propostes de l'Ítaca, o la modesta, tot i que acurada, programació del Festival de Música de Begur. Diversos cicles musicals i d'arts diverses completen l'oferta de festivals, a s'Agaró, Verges, la Bisbal d'Empordà, Palamós, l'Estartit, Palafrugell... Les possibilitats són nombroses i variades, i això és un bon senyal, perquè vol dir que entitats, fundacions, sector privat i administracions continuen apostant per la cultura musical en totes les seves facetes. I també denota que hi ha un interès viu i creixent per part del públic. Si no fos així, si no hi hagués implicació privada i pública, i una bona resposta, molts d'aquests festivals haurien estat inviablès.

>> Poblament ibèric de Castell (Palamós), amb la platja al fons. (Font: AJUNTAMENT DE PALAMÓS)

L'esperada connexió Castell-Palamós | L'Ajuntament de Palamós tira endavant, finalment, el projecte de millora, ordenació i restauració paisatgística del camí de ronda que va des de la platja de Castell fins al nucli de Palamós (zona de les Pites). L'actuació ha de permetre connectar sense interrupcions (actualment hi ha trams inconnexos i de difícil accés) un recorregut de 3.400 metres arran de mar, al llarg del qual hi ha punts d'alt valor patrimonial, paisatgístic i mediambiental: el poblament ibèric i la platja de Castell, s'Alguer, la pineda d'en Gori, el castell de Sant Esteve, la platja de la Fosca, el cap Gros, la cala Margarida o la cala dels Ports, entre altres. El projecte preveu crear

una xarxa de setze miradors al llarg del camí de ronda, com ara el de la platja de Castell i el del poblat ibèric, i l'adequació de sis portes d'entrada en diferents punts del recorregut. D'altra banda, una de les accions incloses en el projecte és la restauració ecològica de l'espai, amb l'eliminació de flora invasora i la replantació de vegetació autòctona. Una actuació com aquesta, destinada a remarcar els elements del territori, és una bona notícia. Ara cal que l'execució de les diferents accions previstes es faci amb cura i amb un respecte total de l'entorn. De passada, potser caldria aprofitar per posar una mica més d'atenció a adequar i potenciar el poblat ibèric, no oblidat, però sí tractat fins ara una mica de reüll, tot sigui dit...

LA GARROTXA

Text > JOAN SALA

Obres d'art al carrer | El passat artístic d'Olot és ben conegut, amb una munió considerable de pintors i escultors. Aquests últims tenen obres col·locades en diversos indrets de la ciutat, però en el darrer temps una nova generació de pintors ha omplert de creacions les parets i les façanes de diferents espais de la població; un nou cas de *street art*. Ara voldria parlar del popular barri de Sant Miquel, on ha tingut lloc l'experiència de pintar murals, com a proposta del Consell de Barri, en el si d'un pla integral de millora promogut per l'Ajuntament. El procés de creació de les obres va ser molt interessant: es van fer diverses reunions entre els artistes i els habitants del lloc i es va passejar pel barri i parlar amb els veïns, per tal d'escollir els temes a pintar i les façanes on s'havien de fer els murals, per intentar reforçar l'orgull de pertinença a un barri que té unes característiques i diversitats molt peculiars. En altres parets de la ciutat també hi ha murals, alguns fets pels alumnes de l'Escola d'Art, d'altres per grafiters reivindicatius. També queda la creació del projecte «Womart», una iniciativa comuna a d'altres ciutats catalanes. Els resultats són diversos: els uns, decoratius, els altres, transgressors, però tots, o quasi tots, donen color i alegria a la ciutat.

Centre cívic de Riudaura | Fa anys que el centre cívic de Riudaura, el projecte del qual va redactar l'equip d'arquitectes RCR, està tancat per un seguit de deficiències que el feien inoperatiu. Es va plantejar al poble si creia que s'havia d'enderrocar o mirar de solucionar els problemes detectats, de manera que es va fer una consulta popular, a la qual va participar un 34,4 % dels veïns. El resultat va ser molt igual, ja que setanta persones van donar suport al projecte d'adequació, redactat també per RCR, i seixanta-tres hi van votar en contra. L'Ajuntament que ha sortit de les darreres eleccions municipals haurà de prendre una decisió, que no és fàcil d'adoptar pels ajustats resultats de la consulta popular.

Les variants i la xerrameca dels polítics

| Creuar Olot a hores punta és tot un calvari. Molts garrotxins fan diversos trajectes diàriament per qüestions laborals, i la manca de la circumval·lació a Olot provoca greus problemes de trànsit. Els veïns, cansats d'haver de suportar diàriament aquesta circulació davant de casa seva, han fet unes sorolloses tallades del vial Sant Jordi, que havia de ser inicialment això, un vial, però que s'ha convertit en un carrer més de la ciutat, amb el problema de soroll i contaminació que té una circulació desmesurada. Pel túnel de Bracons hi passa, des que es va obrir, un volum de transport pesat elevadíssim, tot i les reiterades promeses dels polítics de torn de fer la variant que travessa la vall d'en Bas i circumval·la Olot. Primer hi havia el projecte de fer-la passar per un costat, després per un altre; unes vegades aèria, d'altres subterrània, però cap de les promeses no s'ha complert durant els llargs deu anys de l'obertura de Bracons. Mentrestant hi ha hagut

canvis en el color polític dels governs, però això no ha fet canviar res. Fer realitat la variant, mil vegades promesa, és l'única solució, i la cosa va per llarg. L'incompliment reiterat de les promeses allunya els ciutadans dels polítics.

>> Un mural en una façana del barri de Sant Miquel d'Olot. (Autoria: QUIM ROCA)

EL GIRONÈS

Text i foto > DANI VIVERN

Estampes del passat | La fascinació pel passat és moda sempre, tant si les coses van bé com si no. N'és un exemple la mostra de cent trenta imatges, aparells i material fotogràfic divers que el Museu d'Història exposa amb motiu de l'Any Fargnoli. La recerca sobre la figura i obra de Valentí Fargnoli (Barcelona, 1885 - Girona, 1944) ha aconseguit no solament divulgar-ne el valor, sinó que ha propiciat l'edició de llibres amb imatges d'arxiu relacionades amb la ciutat de Girona. És el cas del volum *Girona desapareguda*, de Joan Boadas i David Iglésias. Conté força plaques de l'omnipresent Fargnoli, però també d'altres fotògrafs (fins a vint-i-set), de manera que s'hi ofereixen vistes i ambients gironins que abasten gairebé tot

>> La Llibreria Geli de Girona.

